

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ

ΕΙΣ 20,000

ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ

ΚΑΙ

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ

ΔΩΡΕΑΝ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη, διευθύνοντες.

ΔΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Καλῶς νὰ ἔλθουν αἱ νέαι ἰδέαι καὶ τὰ νέα πρόσωπα, ἐν πρόκειται οὐχὶ διὰ νέων βαφῶν νὰ χρωματίσουν παλαιὰ ἐτοιμόρροπα, ἀλλ' ἐπὶ νέων θεμελίων νὰ στηρίξουν ἀρραγῇ ἰδρύματα πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς ἠθικῆς. Πανταχοῦ ὅπου βλέπομεν τοιαῦτα, εἴτε ἐν τῇ ἱστορίᾳ, εἴτε ἐν τῇ ἐνεστώσῃ ὅψει τοῦ κόσμου, διακρίνομεν ἐν τῇ θεμελιώσει αὐτῶν τὴν ἀφανῆ ἀλλὰ θαυματουργὸν χεῖρα τοῦ διδασκάλου. Αὐτὸς ὁ μικρὸς καὶ ταπεινὸς εἶναι ὁ πρῶτιστος παράγων καὶ δημιουργός. Αὐτὸς ὁ θεμελιωτὴς τῶν ἐθνικῶν μεγαλειῶν, ὧν ρυθμίσται μόνον καὶ φρουροὶ εἶναι οἱ λοιποὶ μεγαλύνουμοι ἄρχοντες. Καὶ ἀληθῆ ἀνόρθωσιν καὶ ἀναβίωσιν θὰ ἴδωμεν καὶ ἐννοήσωμεν μόνον κατὰ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ὁ παλαιὸς διδάσκαλος, ἀφίνων ὀλην τοὺς παλαιότητα εἰς τὸν οἶκον του, — παλαιότητα ἀποτελουμένην ἀπὸ τὴν ἰδέαν ὅτι ἀποστολὴ του εἶναι νὰ διανείμῃ εἰς τοὺς μαθητάς του γνώσεις καὶ μόνον γνώσεις, — προσέλθῃ εἰς τὸ σχολεῖον νέος ἄνθρωπος μὲ τὴν νέαν ἀποστολήν: παρὰ τὰς γνώσεις καὶ ὑπὲρ τὰς γνώσεις νὰ μορφώσῃ ἠθικῶς καὶ ἐθνικῶς τὰς καρδίας.

Ἡ πολιτεία ἀπαιτεῖ πρὸ παντὸς ἀπὸ τῶν σχολείων τὴν παρασκευὴν πολιτῶν ἀγαθῶν καὶ ἐναρέτων. Εἴτε παλαιὰ εἴτε νέα εἶναι ἡ ἰδέα αὕτη πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον καὶ διὰ πάσης θυσίας, ἵνα ἴδῃ ἀληθῶς ἡ Πατρίς ἡμῶν ἀρχὴν πραγματικῆς ἀνορθώσεως καὶ ἀποκτήσῃ πεποίθησιν σωτηρίας καὶ βεβαίαν ἐλπίδα μέλλοντος μεγαλείου. Ἄλλως ἐτοιμασθῶμεν ὑπὸ νέαι ἐτοιμόρροπα νὰ στεγάζωμεν τὰς νέας ἰδέας.

Οὐδεμία ἀνθρωπίνη δύναμις δύναται ἀπὸ μιᾶς ἡμέρας εἰς ἄλλην νὰ μεταβάλλῃ ὡς διὰ μαγείας τὸ ἐνεστὼς. Δύναται μόνον ἐκτροχιασθῆν νὰ τὸ ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν εὐθεΐαν καὶ νὰ τῷ δώσῃ κατεύθυνσιν ἀγαθωτέραν. Ἀλλὰ τὴν ἀληθῆ, τὴν πρέπουσαν μεταβολὴν ὀφείλομεν νὰ τὴν παρασκευάσωμεν διὰ τοῦ σχολείου καὶ ὁ διδάσκαλος εἶναι ἐκεῖνος ἀπὸ τὸν ὁποῖον τὴν προσδοκῶμεν.

Καθ' ἣν ἐποχὴν πάντες σκέπτονται καὶ ἐρευνοῦν καὶ μελετῶσι τὸ ἐνεστὼς καὶ ἐλπίζουσι μάλιστα εἰς τὴν ταχεΐαν αὐτοῦ ἀνόρθωσιν, ἡμεῖς εἰς τὰ σκότῃ τοῦ μέλλοντος βυθίζομεν ἀνήσυχα βλέμματα προσπαθοῦντες ἐκεῖ, ἀπωτέρω, νὰ διακρίνωμεν ποιοὶ ἄνδρες θὰ ἐγερθῶσιν ἀπὸ τὰ σημερινὰ σχολικὰ θρανία, ποίους πολίτας θὰ ἔχωσιν ἀναθρέψῃ, ποίας εὐγενεῖς φιλοδοξίας θὰ ἐμπνεύσωσι, ποίους ἥρωας τοῦ καθήκοντος θὰ διαπλάσωσι, ποῖα ἐγκαυχήματα τοῦ Γένους θὰ ἀναστήσωσιν οἱ σημερινοὶ διδάσκαλοι, ὡς ἐπίσης καὶ τίνας κακίας θ' ἀποσπάσωσι, τίνα ἐλαττώματα θὰ ἐκριζώσωσιν, ἐξ ἐκείνων, ἅτινα συχνὰ, συχνότερον ἴσως σήμερον, ἀναβιδάζουσι τὸ δάκρυ εἰς τοὺς τεθλιμμένους τῆς Μητρὸς Πατρίδος ὀφθαλμούς.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Ἑκτῇ.

(Λουκ. ις'. 13—31).

Κείμενον.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος, καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον¹ εὐφραινόμενος² καθ' ἡμέραν λαμπρῶς. πτωχὸς δέ τις ἦν, ὀνόματι Λάζαρος, ὃς ἐβέβλητο³ πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ⁴ ἄλκωμένος καὶ⁵ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἔλκη αὐτοῦ. ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ· ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος καὶ ἐτάφη. καὶ ἐν τῷ ᾧ ἔπαρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὑπάρχων ἐν βασάνοις, ὅρᾳ τὸν Ἀβραάμ ἀπὸ μακρόθεν καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπε· πάτερ Ἀβραάμ ἐλέησόν με καὶ πέμψον Λάζαρον ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος, καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου, ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. Εἶπε δὲ Ἀβραάμ· τέκνον, μνήσθητι ὅτι ἀπέλαδες σὺ τὰ ἀγαθὰ σου ἐν τῇ σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά· νῦν δὲ ὧδε⁶ παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾷσαι· καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν⁷ χάσμα μέγα ἐστήρικται. ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἐντεῦθεν πρὸς ἡμᾶς μὴ δύνωνται μηδὲ οἱ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν. εἶπε δὲ⁸ ἐρωτῶ οὖν σε, Πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου· ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς· ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασάνου. λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ· ἔχουσι Μωϋσέα καὶ τοὺς Προφῆτας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν· ὁ δὲ εἶπεν· οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ, ἀλλ' ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτούς, μετανοήσουσιν. Εἶπε δὲ αὐτῷ· εἰ Μωϋσέως καὶ τῶν προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν οὐδὲ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ πεισθήσονται.

Σημειώσεις.

1) Πορφύραν καὶ βύσσον = Πορφύρα μάλλινος ἐπενδύτης, βεβαμμένος ἐν τῷ πολυτίμῳ πορφυρῷ ἐρυθρῷ χρώματι, βύσσος δὲ ἐνύμα ἐκ λεπτοῦ λευκοῦ αἰγυπτιακοῦ βύμβακος ἢ λινοῦ. 2) Εὐφραινόμενος = εὖ βίος αὐτοῦ ἦτο διηκεῖς διασκεδάσεις καὶ ἀσωτία. 3) Ἐβέβλητο = ἦτο ἐρριμμένος πλησίον τῆς μεγάλης πόλης τῆς οἰκίας τοῦ πλουσίου. 4) Ἐλκωμένος = πλήρης ἐλκῶν. 5) Καὶ ἐπιθυμῶν = ἐλκή αὐτοῦ. — Τὰ περισσεύοντα τεμάχια ἄρτου μετὰ τὸ φαγεῖν ἐρριπτον ἐξω τῆς θύρας πρὸς τοὺς κύνας, καὶ ὁ Λάζαρος ἐπεθύμει, ἐάν ἦτο δυνατόν, νὰ χορτασθῇ ἐκ τούτων, συμμεριζόμενος πρὸς τοὺς κύνας τὴν τροφὴν αὐτῶν ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ κύνες συνεπάθουν πρὸς τὴν κατὰστασιν αὐτοῦ καὶ ἐζήτουν ἀνακουφίσαι αὐτὸν λείχοντες τὰς πληγὰς αὐτοῦ. 6) Παρακαλεῖται = ἔχει αἰώνιον παρηγορίαν. 7) Χάσμα μέγα ἐστήρικται = μεταξὺ δικαίων καὶ τῶν κολαζομένων ἔχει τοτὴ φραγμὸς μέγας καὶ πᾶσα ἐπικοινωνία εἶναι ἀδύνατος. 8) Ἐρωτῶ = Παρακαλῶ. — Ἡ ὅλη παραβολὴ ἀφορᾷ εἰς τὴν νοθεσίαν τῶν πλουσίων, τῶν ἰδιοτελῶν καὶ ἀφιλαδέλφους ζώοντων, καὶ εἰς τὴν παρηγορίαν τῶν πτωχῶν, τῶν δυσπραγούντων ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ. — Τὰ δὲ περὶ ἄδου, παραδείσου καὶ κολάσεως, χάριν τῆς παραβολῆς καὶ μὴ δογματικῶς λεχθέντα, ἀνάγκη οὕτω καὶ ἡμεῖς ταῦτα νὰ ἐκλαμβάνωμεν καὶ μηδὲν ἐκ τούτων περὶ παραδείσου καὶ κολάσεως νὰ συμπεραίνωμεν.

Ἡ πρώτη σύγκρουσις ἐγένετο ἐν Δέραις τῆς Μεσσηνίας, καὶ ἀμφίρροπος μὲν ἔγενεν ἡ μάχη, ὥστε νὰ μὴ τολμῶσιν οἱ ἀντίπαλοι νὰ στήσωσι τροπαῖον ὡς νικηταί, ἀλλ' ὅμως ὁ Ἀριστομένης τοσαύτην ἐπέδειξεν ἀνδραγαθίαν, πολλάκις τρέψας τοὺς ἀντιτασσομένους εἰς αὐτὸν καὶ παμπολλοὺς καταβάλλων ἐκ τῶν ἀντιπάλων, ὥστε μετὰ τὴν μάχην οἱ Μεσσηνιοὶ ἐξέλεγον αὐτὸν βασιλέα, ἀλλ' ὁ ἥρως μωρὸν κρίνων νὰ κληθῇ βασιλεὺς, ἐν ᾧ πατήριον ἐπὶ τὴν χώραν οἱ ἐχθροί, δὲν ἀπέδεχθη τὸ ἀξίωμα, ὅπως ἀνδράριον τι ἀνόητον ἤθελε κάμῃ. Ἐκ τούτου οἱ Μεσσηνιοὶ ἐξέλεξαν αὐτὸν στρατηγὸν μὲ ἀπόλυτον ἐξουσίαν (στρατηγὸν αὐτοκράτορα). Καὶ τοιοῦτο λοιπὸν ἔχων ἀξίωμα, θέλων εὐθὺς ἀρχομένου τοῦ πολέμου νὰ καταπλήξῃ τοὺς Λακεδαιμονίους, ἐπορεύθη ἐν ὄρᾳ νυκτὸς ἀνὰ τὰς κρημνωρείας τοῦ Ταυγέτου, κατήλθε πρὸς τὸν Εὐρώταν καὶ εἰσέβη εἰς τὴν Σπάρτην. Ἐφερε μεθ' ἑαυτοῦ, κατὰ τὴν μάχην λαβὼν λάφυρον, τὴν ἀσπίδα τὴν μὲ τορνεύματα κεκοσμημένην λοχαγοῦ τινος ἴσως ἢ καὶ πολεμάρχου τῶν Σπαρτιατῶν πεσόντος ἐν τῷ ἀγῶνι, ταύτην δὲ εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τῆς Χαλκιοῖκου Ἀθηνᾶς ἀνέθεσεν εἰς τὴν θεᾶν ἐπὶ τὸν στυλποῦ αὐτῆς σιδήρου ἔχων κεχαραγμένηα τὰ ἐπαισχυτὰ διὰ τοὺς Λακεδαιμονίους ταῦτα, ἃ Ἀριστομένης ἀπὸ τῶν Σπαρτιατῶν».

ΟΙ ΟΚΤΩ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ

5.

ΟΙ ΕΛΕΗΜΟΝΕΣ

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Ὁ Κύριος καὶ θεμελιώδης σκοπὸς τῆς ἐλεύσεως τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν κόσμον, ὅστις εἶναι ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου ἐκ τῆς ἀμαρτίας, πραγματοποιεῖται πρῶτον μὲν διὰ τῆς πίστεως εἰς Χριστόν, εἶτα δὲ διὰ τῶν ἀγαθῶν τοῦ ἀνθρώπου ἔργων, καὶ ἰδίᾳ διὰ τῆς ἐλεημοσύνης. Ἡ βᾶσις ἐφ' ἧς ἐστήριξεν ὁ Χριστὸς τὸ εὐαγγέλιον αὐτοῦ εἶναι ἡ ἐξίσωσις πάντων ἀνεξαίρετως τῶν ἀνθρώπων ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ ἀμοιβαίου σεβασμοῦ, διὰ τῆς πρὸς ἀλλήλους ἀγάπης. Ὅταν λοιπὸν εἷς ἄνθρωπος δυστυχῇ (καὶ ὑπάρχουσι πολλῶν εἰδῶν δυστυχίαι), τότε ὁ ἄλλος ἄνθρωπος, ὁ δυνάμενος, πρέπει νὰ σπεύσῃ, καὶ ὅλαις δυνάμεσι νὰ προσπαθήσῃ ἵνα σώσῃ αὐτὸν ἐκ τῆς δυστυχίας.

Ὑπάρχει τουτέστιν εἷς ἄνθρωπος πένης, ὅστις στερεῖται τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων πρὸς τὴν ζωὴν, ἀλλὰ καὶ προσπαθῶν, ἀδυνατεῖ καθ' ὅλοκληρίαν νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ· τότε ὁ εὐπορῶν πρέπει νὰ προστρέξῃ εἰς βοήθειαν αὐτοῦ· τοῦτο ἐπιβάλλει ὁ ἀμοιβαῖος σεβασμός, ἡ πρὸς ἀλλήλους ἀγάπη, δι' ἧς καὶ κατορθοῦται ἡ ἐξίσωσις τῶν ἀνθρώπων ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὅπερ, ὡς εἴπομεν, ἔθεσεν ὁ Ἰησοῦς ὡς βᾶσιν τοῦ εὐαγγελίου αὐτοῦ. Ὑπάρχει ἐπίσης εἷς ἄνθρωπος κακοήθης, τότε ὁ ἠθικὸς καὶ ὁ σώφρων ἄνθρωπος πρέπει νὰ προστρέξῃ εἰς βοήθειαν εἰς ἐπιδιόρθωσιν τουτέστι τῶν κακῶν αὐτοῦ ἔξω· ἄλλως δέ, μεγάλου χάσματος ἀνοιγομένου μεταξὺ κακοήθους καὶ ἠθικοῦ, ὡς καὶ μεταξὺ δυστυχικοῦ καὶ εὐτυχικοῦ, ἀμοιβαῖος σεβασμός καὶ ἀγάπη πρὸς ἀλλήλους εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ· καὶ τότε καταστρέφεται ἡ ἰσότης, ἧς τὴν σημαίαν ἀνετίναξε καὶ ἦν ἐπισπεύδει νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ εὐαγγέλιον. Διὰ τοῦτο δὲ ὁ ἐλεήμων εἴτε διὰ λόγου, εἴτε δι' ἔργου, εἴτε διὰ συμβουλῶν, εἴτε καὶ δι' ἄλλων παντοίων μεσῶν καὶ τρόπων εἶναι ὁ ἀληθὴς χριστιανὸς καὶ ὁ πιστὸς ὁπαδὸς τοῦ εὐαγγελίου. Ἐντεῦθεν δὲ καὶ ὁ Θεάνθρωπος ἐν τῇ δευτέρᾳ αὐτοῦ παρουσίᾳ μόνους τοὺς ἐλεήμονας βραβεύει καὶ τοὺς ἀνελεήμονας καταδικάζει. «Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρὸς μου κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν· ἐπεινάσα γὰρ καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, κλπ. Ὑπάγετε δὲ ἅπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐξώτερον· ἐπεινάσα γὰρ καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν κτλ. (Ματθ. κέ, 34—46). Συνωδὸν τούτοις ἐξεφώνησε καὶ τὸν μακαρισμὸν «Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἑβδομάδα.

Πρώτιστα πάντων πρέπει νὰ στομωθῶσιν οἱ χαρακῆρες, νὰ μὴ ἐπιρρίπτῃ ὁ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον τὴν εὐθύνην τῶν κακῶς ἐχόντων. Νὰ πιστεύῃ δὲ ἕκαστος ὅτι καὶ ἀπὸ μόνον αὐτὸν ἐπίσης ἐξήχηται ἡ βελτίωσις τῶν κακῶς ἐχόντων καὶ οἱ πάντες συνετελέσαμεν ἀναλόγως εἰς τὴν παροῦσαν καχεξίαν τῆς πολιτείας. Οὕτω τὸ ἔργον τῆς ἀνορθώσεως, ἢ μέλλῃ πραγματικῶς νὰ εὐδοθήῃ, θὰ εἶναι ἀσφαλὲς καὶ βέβαιον.

Ἄντ. Μιχελιδάκης.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κ. Ν. Σ. Ἄργος, Μ. Θ. Καϊσάρειαν, Χρ. Δ. Θήρα ν. Αἰ ἀποστολαὶ πρὸς τὰς ἐν διαπορᾷ ὁμογενεῖς κοινότητας προτιμῶνται βεβαίως ἀλλὰ ἐφ' ὅσον εἶναι κατορθωταί. Πάντοτε ὅμως ἐξευρίσκομεν φύλλα προκειμένου περὶ ἀποστολῶν εἰς νέα κέντρα.—Ἀρ. Στ. Σεβαστοπούλιν, Ν. Τ. Βρύουλλα, Χρ. Σ. Πάτριον. Ζητηθέντα ἀπεστάλησαν.—Ἄντ. Μ. Κούρη α. Οὐχὶ διὰ τὸν ἕνα ἀλλὰ δι' ἀμφοτέρους ἀπεστείλαμεν συνιστῶντες μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν νὰ δοθῶσι καὶ πρὸς ἄλλους.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ κ. κ. ΚΑΘΗΓΗΤΑΣ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥΣ

Καθ' ὅλην τὴν τριμηνίαν (Ὀκτωβρίου — Δεκεμβρίου) θέλουσι διατεθῇ δεῖραι ἐξ ἑκατὸν διαφόρων προγενεσιῶν φύλλων τῶν «Πατρῶν», ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσι τοιαῦτα, πρὸς διανομὴν εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν παντὸς βαθμοῦ δημοσίων καὶ ιδιωτικῶν σχολείων τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῆς Κρήτης.

Ἡ ἀποστολὴ θὰ γίνῃ δωρεὰν καὶ ἐλευθέρᾳ ταχυδρομικῶν τελῶν, ἐπὶ ἀπλῇ διὰ δελταρίου αἰτήσεϊ, περιλαμβανοῦσιν καθαρογραφήμενην τὴν ὑπογραφήν καὶ διεύθυνσιν τοῦ αἰτούντος καὶ ἀναλαμβάνοντος νὰ κάμῃ τὴν διανομὴν καθηγητοῦ ἢ διδασκάλου, ὡς καὶ τὸ ὄνομα τοῦ σχολείου καὶ τῆς τάξεως ἐν ἣ θὰ γίνῃ αὕτη.

Ἡ Διεύθυνσις τῶν «Πατρῶν»

Πᾶν ἔγγραφον πρὸς τὴν Ἑταιρείαν ἀπευθύνεται

Τῷ κ. Ἰωάν. Μ. Δαυβέργῃ

Γεν. Γραμματεῖ τῆς Ἑταιρείας τῆς ὑπὲρ τῶν Πατρῶν Ἀμύνης

Ὁδὸς Νικηφόρου 3 Α

Εἰς Ἀθήνας

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΝΙΩΤΗΣ

Βιβλιοδότης τῆς Βασιλικῆς Αὐλῆς

Ἰδιοκτήτων Ἐργοστάσιον

77. ὁδὸς Χαρ. Τρικούπη 77.

ΤΟ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ ΕΛΛΗΝΟΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ

ΛΥΚΕΙΟΝ Κ. ΓΙΑΝΝΙΚΗ

Μετ' οἰκοτροφείου ὁδὸς Ρόδων (82, 84, 86, 88)

Ἀνεγνωρισμένον ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὡς ἰσότιμον πρὸς τὸ ἐν Ἀθήναις Πρακτικὸν Λύκειον.

Τμήμα Πραγματικόν. Διὰ τοὺς προοριζομένους εἰς πανεπιστημιακὰς καὶ πολυτεχνικὰς σπουδὰς. Οἱ φέροντες πτυχίον τοῦ τμήματος τούτου ἐγγράφονται ἀπ' εὐθείας εἰς τὰ Πανεπιστήμια.

Τμήμα Ἐμπορικόν. Διὰ τοὺς προοριζομέ-

νους εἰς τὸ ἐμπόριον.

Εἶναι γλώσσαί. Αἱ διδασκόμεναι ἐν τῷ Λυκείῳ εἶναι ἡ Γερμανικὴ, Γαλλικὴ, Ἀγγλικὴ καὶ Τουρκικὴ, τῶν ὁποίων ἀκολουθεῖ δύο κατ' ἐκλογὴν ὁ δασκόμενος.

Κανονισμός, Ἀναλυτικὸν Πρόγραμμα (ἐξ 108 σελίδ.) καὶ Ἐπετηρὶς (ἐκ 200 περίπου σελ.), ὡς καὶ λεπτομέρειαι ἐπὶ τῆς λειτουργίας τοῦ Λυκείου ἀποστέλλονται δωρεὰν εἰς τοὺς αἰτούντας.

Σχολ. ἔτη	1906-7	1907-8	1908-9	1909-10
Ὁλ. ἀρ. μαθ.	90	150	169	210
Ἀρ. τροφίμων	14	27	28	41
Ἀρ. καθ. διδ.	19	21	24	30
Ἀρ. ὥρ. ἐδδομ.	197	367	388	471

Διεύθυνσις: Lyeée Yannikis, Smyrne

(Turquie d'Asie)

Ὁ Διευθυντὴς

Κυριάκος Γιαννίκης Δ. Φ.

ΔΡΟΜΟΔΓΙΟΝ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ

Ἑβδομαδιαῖαι τακτικαὶ ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς

ΔΕΥΤΕΡΑΝ, μεσημβρία. Διὰ Γύθειον, Καλάμας, Πάτρας, Κέρκυραν καὶ Τεργέστην.

ΔΕΥΤΕΡΑΝ, 4 μ. μ. Διὰ Σίφνον, Χανιά, Ρέθυμνον καὶ Ἡράκλειον.

ΠΕΜΠΤΗΝ, μεσημβρία. Διὰ Χίον, Σμύρνην, Μυτιλήνην, Ααρδανέλλια, Κωνσταντινούπολιν, Ἀμισσόν, Κερασσίδα, Τραπεζοῦντα καὶ Ὀρδοῦ.

ΠΕΜΠΤΗΝ, 7 μ. μ. Διὰ Χαλκίδα, Αἰεψίν, καὶ Βόλον.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πατρῶν

ΤΕΤΑΡΤΗΝ 8 μ. μ. (Κατ' εὐθεῖαν). Διὰ Κέρκυραν καὶ Τεργέστην.